79ste Jaargang — Nr 25

Zaterdag 24 Juni 1933.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie-nieuws ..... fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten ..... fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

Van 1 tot 4 regels ..... fr. 3.50
Elke regel meer ..... fr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELFEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
HOEK DER REGULIEREN WAL
(Steenderpoort).
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84555.
Telefoon 13

Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar.
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Werkloosheid over de wereld

De werkloosheid is het smartvolste en angstwekkendste gevolgen der krisis.

Blijft zij even bedreigend of neemt ze min of meer af ? Dat is de vraag, die men zich stelt en niet zonder vrees. Werpen wij dan een oogslag op de werkloosheid zooals zij nu nog woedt.

Men heeft in den loop der voorgaande maanden kunnen vaststellen dat de werkloosheid langzaam evoluëert vergeleken bij de andere wendingen der krisis. Zij overvalt ons en verdwijnt later dan de andere teekenen eener gunstiger konjonktuur. De gang der werkloosheid laat niet toe, met zekerheid voorutzichten te maken : die gang is eerder als een onderzoek van de wijze waarop men uitgelegd heeft wat sedert een jaar gebeurde.

Anderzijds is het goed gekend dat de werkloosheid nut trekt, in de Lente, uit eene seizoenverbetering. Men moet deze vaststellen om niets anders dan de hoofdzakelijke beweging te zien.

De statistieken over de werkloosheid worden het nauwkeurigst opgemaakt in Duitschland ; daar ook zijn zij door het publiek erst gekend.

Volgens de opgaven van 30 April die nog altijd op een ernstigen toestand wijzen, vindt men sporen van een onbetwistbare verbetering.

In het begin van het jaar telde men in Duitschland zes miljoen werkloozen, nu zijn er nog 5.330.000. Zeker, men heeft den invloed van het seizoen, maar verleden jaar, op denzelfden datum verminderde het getal werkloozen enkel met 300.000. Er is dus een andere invloed gewerst dan die van het seizoen. Op deze aanduidingen steunend, is er vooruitgang voor het getal werklieden, verzekerd tegen werkongevallen. Het is dus niet twijfelachtig dat de markt van den handenarbeid minder slecht is dan vroeger.

En Engeland ? Dit land is er verre van in de ontwaarding van het pond, de ontlasting gevonden te hebben waarop het rekende voor wat de werkloosheid betreft. Die faktor heeft zeker moeten werken, maar in een zwakken graad, maar dit invloed moet op het oogenblik verminderen naarmate Engeland zijne uitvoerpremie zet afnemen. Men mag dus gelooven dat de verbetering die men opgeeft, hoofdzakelijk voortkomt van een gunstigen economischen toestand.

Op het einde van April telde Engeland 2.700.000 werkloozen wat voor deze maand den afnemen beteekent van 100.000 volledige werkloozen, en die verbetering komt niet uitsluitelijk van de beroepen aan seizoeninvloed onderworpen. Men schat dat er dit jaar 100.000 arbeiders meer aan het werk zijn.

In Frankrijk bedraagt het totaal ingeschreven werkloozen 300.000. 't zij 20.000 meer dan verleden jaar. Maar het getal werkloozenfondsen is aanzienlijk verminderd, zoodat men uit de vergelijking niets trekken kan. Men weet overigens dat de bedrijvigheid veel verbeterd is in de textielnijverheid van het Noorden.

Het afnemen der werkloosheid is waarschijnlijk het aanzienlijkst in de Vereenigde Staten, maar de statistieken zijn er zoo povertjes aan inlichtingen, dat men niet juist weet te zeggen of het getal werkloozen de 12 of 15 miljoen bedraagt. Maar het feit dat de metaalvoortbrengst seilert drie maanden omtrent verdubbelde, terwijl het verbruik van electriciteit dit van verleden jaar overschreed, duidt voldoende aan dat een talrijk personeel heraangenomen werd. Zeker, de vooruitgang der industriëele bedrijvigheid is gedeeltelijk toe te wijten aan de vooruitzichten van inflatie. Maar er bestaat zeer waarschijnlijk eene oorzaak van herleving van een duurzamen en zekerden aard.

In Italie overtreft het getal werkloozen lichtjes dit van verleden jaar. Op dit tijdstip, maar men mag niet uit het oog verliezen dat de uitwijking die voorheen de markt van den handenarbeid verlichtte, nu nog slechts in zeer kleinen mate plaats heeft. Daarentegen zijn er landen, die de Italiaansche inwijkelingen dwingen naar hun vaderland terug te keeren. Eindelijk, om de werkloosheid omtrent op hetzelfde peil te houden, moest Italie ook min of meer naar de verbetering gaan.

Eenige landen kunnen op geen afnemen der werkloosheid wijzen ; er is echter spraak van kleine natien, minder gevoelig aan den ekonomischen stroom, of moeilijkheden doorworstelende, die hun eigen zijn. Wijzen wij bijvoorbeeld op Denemarken, dat ook geen nut schijnt te trekken uit zijne ontwaarde munt.

• • •

En nu in Belgie ? Wij worden niet al te haastig ingelicht, want de statistieken worden beïnvloed door verscheidene omstandigheden. De vermeerdering van het getal aangesloten aan kassen de tusschenkomst van min of meer fictieve werkloozen en eindelijk het spel van den staat van behoeftigheid zijn zooveel oorzaken, die de statistieken doen vervalschen.

Op het einde van verleden jaar, was het aantal der geheele en gedeeltelijke werkloozen op 300.000 teruggekomen, wat een achteruitgang was van omtrent 50.000 vergeleken met de maxima. Die verbetering kwam min of meer onverwachts vooral in den winter.

Men is nu overtuigd dat ze met de werkelijkheid niet overeenkwam. Zij sproot wellicht uit het feit dat een zeker getal werkloozen, binnen de palen, nochtans zeer breed, van den toen bestaanden staat van behoeftigheid niet zijnde, naar den « dop » niet meer kwamen.

In de maand Januari integendeel, sprong het getal werkloozen op 400.000. Waarschijnlijk wasse het, omdat de staat van behoeftigheid, gedurende de eerste maanden, niet werkte. Die verergering was ook veeleer fictief : de seizoenfaktor kwam insgelijks tusschen.

Tegenwoordig verminderd dit werkloosheid in België. Dit feit wordt echter niet door de statistieken vastgesteld, die onlangs nog het getal 380.000 opgaven. Maar de aanduidingen, welke toe laten te denken dat, onafhankelijk van den seizoenfaktor, werkvolk heraangenomen wordt, vooral in de metaalnijverheid. Ons land gevoelt de gunstige strekking die de wereldkonjonktuur verlevendigt.

• • •

De werkloosheid heeft dus opgehouden te verergeren in de groote regelen : dat is de belangrijke bevestiging die uit dit onderzoek spruit.

De werkloosheid is zelfs, mag men zeggen lichtelijk aan het afnemen. De economische stabilisatie schijnt zoo meer en meer bereikt ; op de krisis, in technischen zin genomen, is de periode van « inzinking » gevolgd.

Het voornaamste is dat de « cercle vicieux » gebroken zij. Vroeger verloor elke werkman, bij gebrek aan werk ontslagen, zijne koopkracht en bracht zoo een nieuwen werkooze voor later aan.

Nu is de beweging omgekeerd. Dank aan het bijgevoegd loon, gewonnen door de werkleden aan den arbeid gekomen, zullen de afzetgebieden wat ruimer worden en nieuwe kontingenten zullen mogen heraangenomen worden. Men moet niet al te verwonderd staan over de traagheid waarmede alles gaat. Het heraannemen der werkloozen kan maar geleidelijk gaan. Er is tijd noodig om het gevolg van de vermeerdering der koopkracht te gevoelen.

Men wil de dingen geweld aanleen, dan kan men de wanorde verwekken die ons wederom in de krisis zou kunnen werpen of die het uur der volkomen genezing zou kunnen vertragen.

De Wereldconferentie te Londen

STILLEKENS VOORUIT.

Men schijnt te Londen toch stillekens vooruit te willen gaan. In de economische kommissie, voorgezeten door M. Colijn werden nuttige besprekingen gehouden. Verscheidene voorstellen, onder meer deze welke gedaan werden door de Belgische en de Fransche afvaardigingen, werden vlijtig onderzocht. Andere afvaardigingen lichtten hun meening toe over de voornaamste kwesties welke te berde worden gebracht.

De financiekommissie, voorgezeten door den Amerikaan M. Cox, is minder gelukkig in haar werkzaamheden. Men kon er tot hiertoe weinig meer uitrichten dan wat rond den pot te draaien. De Amerikaansche afgevaardigden te Londen kunnen of mogen geen beslissing nemen van eenigerlei beteekenis zonder erst nederrichtingen te vragen aan president Roosevelt. Deze doet bij elke gelegenheid zijn macht en zijn wil gelden. Zijn vertegenwoordigers te Londen zijn weinig meer dan poppen.

Men had Maandag in de conferentiemiddens eenigszins den indruk dat, door het verwerpen der voorstellen van muntstabilisatie vanwege Amerika, de werkzaamheden misschien voor een poosje zouden moeten stop gezet worden. Zekere zwartkijkers voorzagen reeds dat de conferentie ging verdaagd worden en dat alleen eenige kommissies zouden blijven, zich gelastend met het onderzoek der hachelijkste vraagstukken.

Men moet zich nimmer het ergste voorstellen voor hetgeen op de wereld zou kunnen gebeuren. De sombere indruk waarop we pas gewezen hebben, is nog denzelfden dag moeten wijken. Er werd inderdaad besloten te besprekingen, onderbroken door het weigerend antwoord van den president Roosevelt, terug aan te vatten. De toestand doet zich dan voor als volgt :

Een technisch akkoord, waardoor de schommelingen van pond en dollar tijdens den duur der conferentie moesten belet worden, werd bereikt tusschen de goevernours der Banken van Frankrijk en Engeland, MM. Moret en Montagu Norman en den goevernour der Federa Reserve Bank van New-York, M. Harrisson, die intusschen reeds naar zijn land terug vertrokken is. Dit akkoord moest voor goedkeuring onderworpen worden aan de drie betrokken regeeringen. Van Fransche en Engelsche zijde moest men niet lang op die goedkeuring wachten. Des Amerikaansche vertegenwoordigers te Londen stemden er eveneens mee in. President Roosevelt echter weigerde er op in te gaan en liet weten, dat men te haastig was. Onderwijl zijn nieuwe onderrichtingen toegezonden aan de Amerikaansche afgevaardigden te Londen.

De besprekingen worden nu hernomen en de Engelsche middens bouwen er goede verwachtingen op, sich overtuigd verklarend dat men met een verzoeningsgezinden wil noeral gemakkelijk eene formuul zal vinden, welke de aarzeling der Amerikaansche regeering zal doen ophouden en hare instemming zal doen geven voor een stabilisatie in feite der munten. Eene beslissing van dien aard zou een allerbesten invloed kunnen uitoefenen op het verder verloop van de conferentie. Wanneer krijgt men er nader bescheid over : heden of morgen ? Of zal de verwachting nog eerst eens in duigen vallen ?

• • •

Een voorstel van M. Jaspar aangenomen.

Het eerste komiteit van de muntkommissie heeft Maandag namiddag zijn werkzaamheden begonnen. Het is gebast niet het onderzoek der volgende kwesties : politiek van kredieten, peil der prijzen, beperkingen der muntschommelingen, kontrol der wissels, vraagstukken der schulden, herneming der betalingen. Verscheidene afgevaardigden deden voorstellen en men zat weldra in een verkeerd spoor. M. Jaspar, minister van financies van België, nam alsdan voor de eerste maal officiel het woord en stelde voor het ve slag der voorbereidende expertskommissie tot grondslag van besprekingen te nemen. M. Trip (Nederland) steunde dit voorstel, hetwelk eenparig door het komiteit werd bijgetreden.

De wondere zaken te Beauraing

Het geneeskundig onderzoek van Come Tilman.

Come Tilman, die verklaarde te Beauraing te zijn genezen, werd aan een radiografisch onderzoek onderworpen. Dit onderzoek heeft uitgewezen, dat de toestand van den man verergerd is. De geneesheeren hebben verklaard, dat de « wetenschappelijk gesproken » Come Tilman, volledig verlamd zou moeten zijn en bewegeloos te bed zou moeten liggen. Een man, wiens wervelkolom zoo gesteld is, als de laatste radiografische opname heeft uitgewezen, kan onmogelijk bewegen, zooals Tilman thans doet, en dit feit kan op natuurlijk wetenschappelijke wijze niet worden uitgelegd. Dat is hier wonderbare in dit geval. De verkankering en de verbrokkeling van de wervelkolom zijn verdwenen en de pijnen en de verlamming zijn verdwenen. Hier staat de wetenschap pal en kan geen enkele verklaring vinden.

Een vierde verschijning ?

Come Tilman beraf zich Zondag morgen weer naar de grot te Beauraing, ten einde O. L. Vrouw te danken voor zijn wonderbare genezing. Opnieuw zou de verschijning zich hebben voorgedaan, dit bleek uit de houding van Tilman, die op zeker oogenblik de armen opensprieidde en uitriep : « Ik zie Haar ! » Hij hield de oogen strak gevestigd op den Meidoorn, waar O. L. V. de eerste maal verschenen en vroeg haar een gunst voor de zondaars, opdat eenieder hem en de andere gunstelingen zou gelooven en O. L. V. zou aanroepen.

Hardop zegde hij weer woorden na die hij scheen te hooren : « Vertoon u onder het volk. Ik zal uwe wenschen verhoeren. Bid ! »

Hij verklaarde verder, dat hij weer haren glimlach zag en haar naam in het Waalsch op het neerhangende lint van haren gordel geschreven : « Notre Dame de Bôring ». Wijl zij glimlachte zag hij haar tanden en haar wezen is bovenaards en ongeloofelijk schoon. Zij ziet er uit als een dame van zoowat 28 jaar. Zij rust op een grijze wolk boven den Meidoornstruik en bidt haar paternoster.

De taal van het gezond verstand

Meer dan eens hebben wij aangetoond hoe de socialisten, vooral de leiders onder elkander verdeeld zijn en hoe de eenen juist het tegenovergestelde verklaren van de anderen.

Daarvan komen wij nogmaals een treffend voorbeeld te zien, in de verklaring die M. Huysmans, burgemeester van Antwerpen, en oud-minister van Kunsten en Wetenschappen, verleden Maandag in den Antwerpschen gemeenteraad aflegde.

In dezen tijd van crisis, maken vele socialisten gebruik van het algemeen misnoegen, om te blaffen tegen het Ministerie en het volk op te hitsen. Er worden betoogingen en stoottten ingericht, zooals wij te Tongeren ook gezien hebben, die eenvoudig belachelijk zijn en enkel op een sisser uitloopen.

In den gemeenteraad van Antwerpen, was er ook spraak over den werkloozensteun, en zichhier hoe M. Huysmans zich uitdrukte :

« Moest ik als socialist spreken, dan zou ik misschien een andere taal voeren en ook maar altijd door stijn en meer steun voor de werkloozen vragen ; maar ik spreek hier als burgemeester, die weet dat we staan voor eene deficitaire begrooting.

» Wat den steun aangaat, als er iets te doen is, zullen wij het doen en daarom is het niet noodig eene nieuwe commissie te benoemen ; het college is daar om er zich moe bezig te houden.

» De beste oplossing is de werkloozen te doen werken, want zij hebben niet alleen stoffelijken, maar ook zedelijken steun noodig. Wij hebben 3000 hectaren grond te valoriseeren ; 't ware een doeltreffende hulp, maar men moet ook het geld hebben.

» In de Kamer zit ik in de oppositie, maar ik heb het beseef van werkelijke moeilijkheden tegen dewelke de regeering te kampen heeft.

» Ik behoor tot diegenen in België die oordeelen, dat de hulp van allen niet te veel is om den toestand t herstellen. Persoonlijk ben ik van oordeel dat de twee partijen die aan 't bewind zijn, alleen moeilijk uit het straatje zonder eind te zullen geraken.

» Welnu, ik wensch het hun uit ganscher harte toe, zooals ik ook wensch dat de Conferentie van Londen iets zou vinden om uit de crisis te geraken.

» Het is niet met onlusten en troebelen in de straat dat men tot dezen uitslag zal geraken.

» Dit is mijne volstrekte overtuiging, zooals het ook mijne overtuiging is, dat alleen de goede wil van allen vruchten kan afwerpen. »

Tot daar de heer Huysmans.

We zouden hoogstaand gedachten met laagstaande beantwoorden als wij de artikelen der socialistische pers aanhaalden die vlak het tegendeel zegden.

Dit zou overigens niets helpen om den toestand te verbeteren ; het ware veeleer te wenschen dat we allen, zonder uitzondering, deden wat de heer Huysmans vraagt : allen trekken aan hetzelfde zeel.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

— **Een zonderling beroep voor eene vrouw.** — Te Montoir bij Saint Nazaire leeft nu nog, eene tachtigjarige vrouw, de weduwe Moisan. Tot voor weinigen tijd oefende zij voor eene vrouw, een zonderling beroep uit. Ze was namelijk de graftmaker van de streek. Meer dan tachtig jaar lang, oefende ze dien stiel uit. Ze leefde den geheelen dag op het kerkhof en het was daar heur wereld. Ze onderhield het kerkhof en de graven zoo zorgvuldig, dat het kerkhof van Montoir in den omtrek doorgaans als een voorbeeld. Het leek er wel een aangename tuin. Ze kende alle graven en daar ze een uitmuntend geheugen had, wist ze het jaartal van overlijden van elk lid van elke familie der streek. Onder de doodsen verblijf ze nog liefst. Zij zei het zelf, dat dáár heur leven was.

Geheel haar leven lang was ze eene zeer kranige vrouw, en ze heeft altijd zelf de graven gedolven.

Eindelijk, een eindje in de tachtig, voelde ze zich vermoeid. Ze liet heurel taak over aan haar zoon en ging op rust.

Het gemeentebestuur en al de inwoners der streek, hebben haar eene geestdriftige hulde gebracht en haar geroemd als eene voorbeeldige vrouw.

— **Griek bedrogen door twee Turken.** — ZIJ VERKOCHTEN HEM GOUD VOOR 32 DUIZEND FRANK. — Een Griek, met name Spitadakis, die gen schoenwinkel openhoudt in de rue Cardinet te Parijs, kreeg het bezoek van een Turk, die hem voorstelde 600 goudstukken te koopen voor een bedrag van 32 duizend frank in bankbiljetten.

Spitadakis vond het aanbod voordeelig en besloot de goudstukken te koopen.

's Anderdaags kwam de Turk terug in gezelschap van een landgenoot. Deze droeg een aktentasch, gevuld met zand en waarin eenige goudstukken lagen te schitteren. De Turken verklaarden : « We hebben niet alles met een keer kunnen meebrengen, want we moeten zand in de aktentasch steken om het rammelen van de goudstukken te vermijden. Leg 32 duizend frank gereed in de tasch tot we weerkomen ».

Zoo gezegd, zoo gedaan. Maar op dat oogenblik stapte een klient den schoenwinkel binnen. De klient was natuurlijk een handlanger van de twee Turken, want deze verlieten inmiddels den winkel met de belofte : « Over een uur zijn we hier met het goud ».

Tot zijn groote verbazing stelde Spitadakis inderdaad later vast, dat de twee Turken de 32 duizend frank hadden meegenomen en dat de eenige goudstukjes, die hij in de aktentasch zoo verleidelijk had zien blinken, vervangen waren door kelstcentjes.

— **Een eigenaardig geval te Péronnes.** — DE FRANSCHE FISCUS MOEST 10.000 FR. HEBBEN VAN EEN BOER. — ER WERD VERWOED GEVOCHTEN. — Zondag heeft het er fel gespannen op een hoeve der omgeving van Péronnes, waarvan de eigenaar M. Bronfay, groot oorlogsinvalied, een boet van 10.000 fr. opgelegd voor inbreuk op de wet van sociale verzekeringen, gewijzigd had te betalen. Meer dan 1.500 boeren uit de streek waren van 's morgens afgezakt naar de hoeve om den deurwaarder te beletten een beslaglegging te verrichten. Politie te paard werd opgeroepen om de menigte uiteen te drijven en verscheidene mannen geraakten onder de pooten van de paarden. Daarop werd met steenen naar de politie geworpen. Twee agenten en twee betoogers werden gekwetst.

De beslaglegging had plaats en de fiskus kreeg zijn 10.000 fr. door den verkoop van twee auto's, drie paarden en een ledige ton dewelke gekocht werden door vrienden van landbouwer Bronfay. De menigte stroomde nogmaals samen op de hoeve en Bronfay stuurde de aanwezigen het woord toe, waarna de « Marseillaise » werd gezongen. Op de 10 personen die aangehouden werden, door de politie werden er zeven bevrijd door een kerel die zich voor politiekommissaris deed doorgaan. De drie anderen werden ter beschikking gesteld van den prokureur der Republiek.

— **Drama van den waanzin te Roebaais.** — VROUW IN DE VAART GESPRONGEN MET HET JONGSTE HARER KINDEREN. — Te Roebaais, Fransch-Noorden is een vreeselijk drama van den waanzin aan het licht gekomen. Eenige personen die rond 6 uur langs den vaartdijk kwamen, zagen op het water het lijk drijven eener vrouw. De politie werd verwittigd en een weinig later kon het lijk op den oever gebracht worden. Het scheen slechts weinigen tijd in het water gelegen te hebben. Uit het onderzoek bleek alras dat het er ging om zekere Marie Declerq, echtgenoote Frans Depoorter, 38 jaar oud, wonende rue Lalande te Roebaais. Een bijgeroepen geneesheer vond geen verwondingen op het lijk, dat naar het doodenhuis van het gasthuis La Fraternité werd overgebracht. De echtgenooten Depoorter-Declercq hadden drie kinderen, twee meisjes, onderscheidenlijk 16 en 12 jaar en een zoontje Frangois 7 jaar. Deze laatste is een ongelukkig knaapje dat doof-stom is en verpleegd wordt in het gesticht van Ronchin-bij-Rijsel. De moeder was als wanhopig om het droevig geval van haar jongste kind en had er een erge zenuwziekte door opgedaan.

Zondag morgen was het kind met verlof gekomen bij zijne ouders, 's Avonds moest het naar Ronchin terugkeeren, doch de moeder besloot dat haar kind zou thuis blijven, daar het zoo bleek geworden was.

Toen vader Depoorter rond middernacht thuis kwam stekle hij met verbazing vast dat zijn vrouw en zijn zoontje verdwenen waren. De man vermoedde het ergste en ging dadelijk de politie verwittigen. Enkele uren later werd het lijk zijner vrouw uit het kanaal van Roebaais gehaald ter hoogte van de rue Dampierre.

De opzoekingen, welke gansch den dag gedaan werden, brachten geen opheldering omtrent de verdwijning van het kind. Men denkt nochtans dat de vrouw, in een plotsen aanval van zinneloosheid, haar kind in den dood zal meegesleurd hebben. Zelfs wordt verondersteld dat de vrouw, plots krankzinnig geworden, haar ongelukkig kind eerst gedood heeft in zijn bed en dan met het lijkje in de vaart is gesprongen. Men heeft inderdaad enkele bloedvlekjes waargenomen in het bed van het kind. Alhoewel dit louter veronderstellingen zijn, toch heeft men reeds opzoekingen gedaan in het huis, om desgevallend het wapen der misdaad terug te vinden.

SPANJE.

De wet tegen de kloostergemeenten. — IS ER KWESTIE VAN EXKOMMUNICATIE ? — Er wordt door het Spaansch episkopaat op het oogenblik een streng onderzoek ingesteld naar de verantwoordelijkheid voor de congregatiewet. Naar men meent zal, wanneer dit onderzoek beëindigd is de exkommunicatie worden uitgesproken tegen de leden der regeering en tegen de Cortes-afgevaardigden, die schuldig zullen worden bevonden. Algemeen wordt aangenomen, dat de exkommunicatie niet zal worden uitgesproken tegen den president der republiek, M. Alcala Zamora, wegens zijn klaarblijkelijke, hoewel niet uitgesproken afkeuring van de wet welke hij naar men zegt met grooten tegenzin heeft onderteekend.

Men beweert dat M. Zamora de kongregatiewet na lang draalen ten slotte enkel en alleen heeft onderteekend, om een nieuwen aanval op kerken en koosters te voorkomen. Van extremistische zijde was namelijk de bedreiging geuit, dat, als de wet niet onderteekend werd, een nieuw schrikbewind tegen de kloosterlingen zou worden ontketend.

ZWITSERLAND.

Een wondervent. — STRUISVOGELMAAG EN HAAIENKEELGAT. — Een onverbeterlijke dief was uit het gasthuis van Constance gebroken en werd te Saint-Gal aangehouden, waar men hem naar het gasthuis moest overbrengen om eene heelkundige bewerking te ondergaan. De heelmeesters waren niet weinig verbaasd, toen zij in de maag van den man een hutsepot vonden van de wonderlijkste dingen : twee gebroken lepels, twee lederen bretellenriempjes, vijf stukken ijzer van 5 centimeter lengte, twee spanjolettten handvaten van gemiddelde afmetingen, een open toespeld, die in den maagwand vast zat, een houten vijs van vier centimeter lengte en twee nagels. Eenige metalen voorwerpen zijn zelfs in de ingewanden doorgedrongen. De uit de maag gehaalde voorwerpen zou men moeilijk in twee volle handen kunnen houden. De geneesheeren begrijpen maar niet hoe de man dat alles kunnen slikken heeft, vooral de spanjolettenhandvatten.

HONGARIE.

Wiskundig Genie van een metselaarsknecht. — VIJFTIG VOOGDEN BETALEN ZIJN VERDERE STUDIE. — In Hongaarsche wetenschappelijke kringen houdt men zich druk bezig met een mathematisch wonder. Men heeft hier te doen met een 25 jarigen metselaarsknecht, Martin Cunkuthy geheeten, die tijdens zijn werk algebraische vergelijkingen en merkwaardige formulen op den muur krabbelde. Uit de door een bouwkundig ingenieur ingewonnen inlichtingen bleek, dat Cunkuthy zich uit liefhebberij met wiskunde bezig hield en de stelling van Pythagoras uit zich zelf had uitgewerkt, zonder er ooit van gehoord te hebben. Voorts gelukte het hem met behulp van een passer den afstand van de maan tot de aarde met het betrekkelijk geringe verschil van 5000 kilometer vast te stellen.

Ter verdere opleiding van Cunkuthy, die binnen een jaar met goed gevolg de stof van de middelbare school wist te verwerken, heeft zich een uit 50 personen bestaanden voogdijraad gevormd, die maandelijks per persoon drie pengo voor hun pupil betalen. Met de zekerheid van deze 150 pengo iedere maand, heeft Cunkuthy zich laten inschrijven aan de filosofische fakulteit van de universiteit te Budapest.

TURKIJE.

Inval van slangen. — DORP ONTRUIMD. Het Turksche dorp Kusudjuvel bij Mersina, is door duizende slangen overvallen, die alle huizen en gebouwen binnendrongen. De bewoners stonden machteloos tegenover deze plaag en een paniekachtige stemming maakte zich van hen meester, toen eenige personen, die door de slangen gebeten waren, stierven. Ook de politie uit Mersina en andere steden, die tot hulpverleening naar het dorp was gekomen, stond tegenover deze slangen geheel machteloos. De bewoners van Kusudjuvel zagen zich tenslotte genoodzaakt, hun dorp te ontruimen en eenige kilometers verder in de openlucht te overnachten.

ENGELAND.

Twee menschen verdronken. — OM EEN KATJE TE REDDEN... — Te Manchester heeft zich een drama afgespeeld dat aan twee dappere mannen het leven heeft gekost.

Een katje was verdwaald geraakt op een steenen rand bij een brug over de Irwell een riviertje, dat door de stad stroomt.

Het had er den heelen dag gezeten en veel belangstelling onder het publiek getrokken. 's Avonds laat zat het er nog en een der toeschouwers, de 46 jarige William Burke, liet zich aan een touw zakken, greep het beestje en ving den terugtocht aan met de poes op zijn schouder. Plotseling sprong het dier te water en Burke liet zich weer afglijden en plaste met één hand rond om het te zoeken.

Toen dit eenigen tijd geduurd had, riep men hem boven toe, het op te geven, daar hij te moe zou worden. Burke volgde den raad en probeerde weer langs het touw naar boven te klimmen, maar zijn krachten begaven hem en hij viel te water.

De 24 jarige politiekagent Jewes wierp zijn tuniek en helm weg en dook in de rivier. Hij wist Burke te grijpen, maar deze klemde zich aan hem vast en de toeschouwers zagen beide mannen in het water worstelen en zinken toen zij dicht bij den oever waren gekomen. De lijken werden spoedig daarop opgehaald en het katje, dat weer op den rand was gaan zitten, werd uit zijn benarde positie bevrijd en in een asiel opgenomen.

Burke was een bokser van eenigen naam.

De politiekagent Jewes was eenige weken geleden gedecoreerd wegens zijn moedig optreden bij het grijpen van een hollend paard. Hij was eerst zes maanden getrouwd en nog geen week geleden van een vacantiereisje met zijn vrouw teruggekeerd.

DUITSCHLAND.

De Duitsche socialisten. — ONEENIGHEID BIJ DE LEIDERS. — Bij de leiders van de Duitsche socialistische partij schijnen diepgaande meeningsverschillen te bestaan omtrent de taktiek die onder de huidige omstandigheden dient te worden toegepast.

Een groep met aan het hoofd het Rijksdaglid Well en den vroegeren hoofdredacteur van de « Vorwaerts », Stampfer, heeft Duitschland verlaten en wil thans van uit Praag de leiding op zich nemen van de Duitsche socialistische partij.

Een andere groep echter, onder leiding van den vroegeren voorzitter van den Rijksdag, Loebe en Kurstler, wil het hoofdbestuur van de partij te Berlijn gevestigd houden, teneinde, volgens zij verklaren beter de belangen van het socialisme te verdedigen en te voorkomen, dat de nationaalsocialisten de arbeidersklasse geheel in hun macht zouden krijgen.

RUSLAND.

Sergej Iwanowitsj Goesef overleden. — In de Krim is na een langdurige en ernstige ziekte overleden Sergej Iwanowitsj Goesef, een van de inrichters van de bolsjewistische partij.

Goesef, die in werkelijkheid J. D. Drawkin heette, was in 1874 geboren. In 1896 werd hij lid van de Petersburgsche vereeniging ter bevrijding van de arbeidersklasse.

In het begin van deze eeuw nam hij een werkzaam aandeel aan de groote stakingsbewegingen, kwam in de gevangenis terecht werd verbannen, maar wist te ontvluchten.

In 1917 trad hij op als secretaris van het militair revolutiecomiteit te Petersburg.

Gedurende den burgeroorlog werkte hij in het Roode leger, met de politieke leiding waarvan hij in 1921 werd belast. In 1923 werd hij tot secretaris van het centrale comiteit van de communistische partij geko-